

opusdei.org

"La gent ha reconegut en el papa Francesc un sacerdot autèntic"

Entrevista a monsenyor Xavier Echevarría publicada al diari italià "Corriere della Sera" el 15 de desembre de 2013.

19/12/2013

Què pensa l'Opus Dei del papa Francesc? Com s'ha acollit, en una de les institucions més potents i esteses de l'Església catòlica,

l'elecció d'un jesuïta i les seves maniobres sorprenents?

La vam acollir amb profunda alegria -respon somrient el prelat de l'Opus Dei, monsenyor Xavier Echevarría- i en la meua pregària vaig demanar, per al papa Francesc, la intercessió de sant Ignasi de Loiola, fundador de la Companyia de Jesús, amb fruits apostòlics que són un tresor per l'Església. Va ser un sant molt apreciat pel fundador de l'Opus Dei, que en un dels seus llibres, Camí, s'hi refereix en sis ocasions, de vegades utilitzant-ne el nom familiar: Íñigo.

Invertim la pregunta: què pensa el Papa de l'Opus Dei? A vostè l'ha rebut en dues ocasions. Es diu que és devot del fundador, sant Josepmaria, és veritat?

El Sant Pare em va transmetre la seva alegria i em va dir que beneïa el treball apostòlic de la prelatura, que coneix bé. Entre altres coses, perquè,

quan era arquebisbe de Buenos Aires, va mantenir relació amb diversos fidels de l'Opus Dei. També coneix bé la figura de sant Josepmaria. Fa alguns anys va venir a Roma a visitar-ne la tomba i va romandre pregant durant 45 minuts. És una demostració pràctica de la intensitat i de la generositat amb què resa qui ara és el successor de Pere.

Des del primer moment, el papa Francesc ha demostrat ser un pontífex "revolucionari", amb decisions sorprenents...

I de seguida la gent ha reconegut en el papa Francesc un sacerdot autèntic, que prega molt i que sap escoltar qui és davant d'ell. Alhora, és auster amb ell mateix. Vol aprofundir en aquella bella imatge de Benet XVI, que anhelava una Església cada vegada més semblant a la casa de Natzaret. Perquè això sigui realitat, no n'hi ha prou amb

renunciar als béns materials (alguns són necessaris per al treball i per a la vida familiar i social); cal, com el papa Francesc ens ensenya, estimar la pobresa per amor.

I des de l'inici, efectivament, el papa ha parlat d'una Església "pobre entre els pobres", capaç d'anar a les perifèries, i ell mateix ha triat un estil sobri. Com veu tot això l'Opus Dei que, justificadament o injustificada, és considerat per molts una organització que no s'adreça a cristians pobres?

En realitat, hom pot dir que l'Opus Dei va néixer precisament a les perifèries, als anys 30, als barris pobres de Madrid. D'aleshores ençà, moltes persones arreu del món segueixen compromeses amb aquest tipus de tasques, ajudant pobres i malalts, homes, dones i nens en dificultat, des de Nova Delhi fins a

Manila, a Manchester i a Kinshasa. Permeteu-me també aclarir que l'Opus Dei no es dirigeix només als rics: molts fidels de la prelatura, en diferents parts de món, no aconsegueixen arribar a final de mes, i han d'afrontar aquesta dificultat amb heroisme i amb fe, sense fer soroll.

Encara no ha transcorregut el primer any del pontificat i el papa ja ha pres decisions importants respecte als seus col·laboradors, amb l'evident intenció de reformar la Cúria, no sense trobar resistències. També està mostrant determinació pel que fa a la transparència financera i la reforma de l'IOR. Com jutja aquesta estratègia?

No em competeix a mi jutjar què és prioritari, sinó al Sant Pare. Per experiència personal, puc dir que en els diferents dicasteris i, en general, a

la Santa Seu, hi ha moltes persones que treballen amb gran generositat. Però, sens dubte, la reforma és sempre necessària: per més organitzades que puguin presentar-se, les estructures humanes mai no estaran a l'altura de la missió de portar l'Evangeli a tothom. Per això, com bé diu el Papa, no s'ha de confondre l'Església amb una ONG: l'Església ha de tenir el fonament en la fe en Crist, com a esposa fidel.

En la línia de Joan Pau II i de Benet XVI, el papa Francesc insisteix en el tema de la nova evangelització: com respon l'Opus Dei a aquesta crida?

El papa Francesc està ajudant tothom a donar prioritat a la cultura de l'ésser, de la vida, en contrast amb aquesta cultura del tenir que de vegades ofega les societats més desenvolupades econòmicament. I parla de la santedat en la vida

corrent: una dona que cria els fills, un home que treballa per portar el pa a casa, els malalts. Cal que el món occidental redescobreixi aquest tipus de santedat. No és un camí per a uns poc iniciats: és una invitació que el Senyor adreça a tots. Als països de tradició cristiana, l'Opus Dei -a través d'activitats de formació espiritual- ofereix un camí per redescobrir la fe enmig de les ocupacions quotidianes. En això, consisteix la nova evangelització: en revifar en els cristians, que de vegades es consideren tal només pel seu context cultural, la flama d'una relació viva i personal amb Déu.

El papa Francesc ha parlat de l'Església com un "hospital de campanya" que s'ha d'ocupar també dels qui han avortat o s'han divorciat. Al 2014, està previst un sínode sobre la família i el Papa ha enviat un qüestionari en què demana als bisbes l'opinió sobre

aquests temes. Quina és la posició de l'Opus Dei?

L'home contemporani experimenta profunds sofriments en la vida professional, en les relacions socials i fins i tot a l'entorn de la pròpia família. Com a cristians, som cridats a actuar, a veure els altres amb la mirada de Crist, plena d'amor i de misericòrdia. Quan un cristià ajuda un amic, és com Crist que mira sense repugnància qui té necessitat d'ésser guarit. El sínode sobre la família ens estimularà a redescobrir la bellesa de l'amor, de la fidelitat, l'ambient familiar, que es construeix també amb paraules i actituds de servei a favor d'aquells que han patit ferides precisament en aquest aspecte de la vida.

En una entrevista al Corriere, la presidenta del moviment dels Focolars, Maria Voce, ha demanat

que es doni més pes a les dones dins de l'Església. Hi està d'acord?

Certament. Perquè, com ha recordat el Sant Pare, l'Església és dóna: només cal pensar en el paper de la Mare de Déu. El tema de la dona no és nou, i de fet el desenvolupament mateix de l'Església ha estat sostingut significativament per les dones. D'altra banda, l'Opus Dei sempre ha vist la dona en un lloc central de la vida de l'Església.

Què pensa del paper i de les responsabilitats de les classes dirigents en la crisi que des de fa anys afecta al món occidental, especialment a països com Itàlia?

Penso que no podem abocar tota la culpa a les classes dirigents sense interrogar abans sobre el que cadascú personalment fem cada dia, independentment de quin sigui el nostre lloc a la societat. No podem responsabilitzar únicament els

altres, a una classe dirigent que triem i a la qual sempre podem condicionar. Per tant, preguntem-nos primer com vivim, com treballem, com és la nostra relació amb els altres, amb la nostra família. A la crisi s'hi entra i se'n surt, però per aconseguir-ho és necessari el compromís de tots, de cadascú, no només de qui governa.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/la-gent-ha-
reconegut-en-el-papa-francesc-un-
sacerdot-autentic/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/la-gent-ha-reconegut-en-el-papa-francesc-un-sacerdot-autentic/) (11/08/2025)